

Največji slovenski dnevnik
v Združenih državah
Velja za vse leto . . . \$6.00
Za pol leta . . . \$3.00
Za New York celo leto . \$7.00
Za inozemstvo celo leto \$7.00

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The largest Slovenian Daily in
the United States.
Issued every day except Sundays
and legal Holidays.
75,000 Readers.

TELEFON: CHelsea 3-1242

Entered as Second Class Matter September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3, 1879.

TELEFON: CHelsea 3-1242

No. 130. — Štev. 130.

NEW YORK, FRIDAY, JUNE 4, 1937 — PETEK, 4. JUNIJA 1937

Volume XLV. — Letnik XLV.

BORBA ZA PRIZNANJE UNIJE SE NADALJUJE

REPUBLIC STEEL SE NAJBOLJ UPIRA PODPISATI POGODBO

Velike jeklarne se bodo morale vклонiti delavskim zahtevam. — Aeroplan, ki je v tovarno pripeljal živež, se je ponesrečil. — V Little Falls, N. J., stavkajo v pralnica.

YOUNGSTOWN, Ohio, 3. junija. — Odbor za organizacijo jeklarskih delavcev (SWOC) je pozval tovarne, v katerih delavci stavkajo in ne marajo z unijo skleniti pogodbe, da celo zadevo predlože predsedniku Rooseveltu ali za vedno dajo mir. V svojem govoru po radio iz Hamond, Ind. je krajevni predsednik SWOC Van A. Bittner pozval Republic Steel Corporation, Inland Steel Company in Youngstown Sheet & Tube Company, da naj celo sporno zadevo predlože najvišjemu uradniku Združenih držav.

"Jeklarne naj ta predlog ali sprejmejo, ali pa za vedno dajo mir, — je rekel Bittner.

Gl. predsednik SWOC Philip Murray se bo jutri v Youngstownu sestal z glavnimi organizacijskimi voditelji na 500 milj dolgi fronti — iz Chicaga, Clevelanda, Youngstowna, Warren, Cantona in Buffala, — in bo z njim razpravljal o prihodnji kampanji proti trem družbam, pri katerih že stavka 73,000 delavcev.

V dolini Mahoning, kjer se nahaja največ tovarn, ki so prizadete vsled stavke, bo prihodnje dni veliko zborovanje, na katerem bodo razun krajevnih stavkarskih voditeljev govorili tudi John J. Lewis, predsednik United Automobile Workers, Homer Martin, predsednik United Rubber Workers, Sherman Dalrymple ter član osrednjega odbora Amalgamated Clothing Workers Leo Krycki.

Medtem ko se predsednik nadzornega odbora pri Republic Steel Corporation Tom Girdler trdovratno drži svoje izjave, da družba pod nobenim pogojem ne bo podpisala pogodbe z CIO, je rekel Lewis v Washingtonu: "Ne verjamemo, da bi nadčlovek kot je Tom Girdler imel toliko vpliva na oblikovanje delavske politike v Združenih državah. Tovarne imajo ravno tako malo pravice oborožiti se kot stavkarske straže."

Nek pilot, ki je hotel pripeljati živež delavcem v Republic tovarni v Warrenu, se je ponesrečil, ko je hotel pristati. Aeroplan je bil razbit toda pilot je odnesel samo lahke poškodbe.

Na obdolžbo Republic Steel Corporation, da se med stavkarji komunisti, je Bittner odgovoril: — "Ako Republic nastavlja komuniste in bodo pristopili k naši uniji, potem bomo seveda imeli tudi komuniste v naših vrstah."

LITTLE FALLS, N. J., 3. junija. — V drugačem mirnem mestecu Little Falls je prišlo do spopada med 500 delavci Little Falls Laundry. Pomožni šerifi pod vodstvom šerifa Johna A. Gavina so med delavce metali solzne bombe, s streh pa so gasilci na nje obrnili vodne cevi. Neposredna posledica tega pretepa je bil, da so bile tri perice prepeljane v bolnišnico, mnogo drugih pa je bilo več ali manj poškodovanih.

Okoli 50 avtomobilov, s katerimi so se delavci pripeljali pred pralnico, je bilo z opeko in kamenjem poškodovanih.

Stavkarjem v pralnici se je pridružilo toliko prijateljev iz tekstilnih krajev v dolini reke Passaic, da je množica narastla na 1000. Pretep je povzročil nek stavkar, ki se je vlegel pred avtomobil, s katerim so se dalci peljali na delo. Tako pravi šerif Galvin. Predsednik unije Charles Vigorito pa pravi, da je avtomobil, ki je peljal stavkokaze, zadel nekega stavkarja in da so delavci iz tovarne metali na stavkarje steklenice za mleko.

Fašistični general Mola ubit

V MEHIKI ODPIRAJO CERKVE

Po celi državi Sonori odmevajo cerkveni zvonovi. — Ljudje v trumah prihajajo v cerkve.

NOGALES, Mehika, 2. junija. — Cerkevni zvonovi, ki so molčali skoro tri leta, so po celi državi Sonori vabili vernike v cerkve, v katerih je zopet dovoljeno opravljati verska opravila.

V cerkve, ki so bile zaprte v septembru, leta 1934, so prihajale dolge procesije vernikov, so poklekali pred oltarji ter zopet javno molili, medtem ko so do sedaj samo doma mogli skrivaj moliti.

V procesijah je bilo največ žena s črnimi pajčolani, pa tudi mnogo bosonogih otrok, trgovcev in delavcev, ki so napolnili majhne cerkve. Mnogo ljudi je klečalo izven cerkve, mnogi otroci pa so prvič v svojem življenju videli cerkev od znotraj.

Po Sonori je vladalo veliko veselje, ko so duhovniki, ki so dokazali, da so bili rojeni v Mehiki, prejeli cerkvene ključe.

Cerkvene demonstracije so se pričele pretekli četrtek, ko je 5000 meščanov v Nogalesu priredilo paradno po mesto. Okoli 200 ljudi je siloma vdrl v cerkev, kjer so jedli in spali toliko časa, da je prišlo od državne in zvezne oblasti dovoljenje, da se morajo cerkve zopet odpreti.

Ko je bila izdana postava, da morajo biti zaprte vse cerkve, so se vsi duhovniki izselili iz Sonore. Največ jih je šlo v Arizono. Pred dvema tednoma pa so se vrnili na svoja mesta, ko je governor Roman Yokuicio dovolil, da je katedrala Hermosillo zopet odprta.

Mehikanci, ki so živeli blizu meje Združenih držav, so bili v cerkve v Arizono in so tam tudi pustili krstiti svoje otroke.

Princ Konoe sestavlja kabinet.

TOKIO, Japonska, 2. junija. — Japonska je na pragu nove dobe, s krbotom obrujenim proti fašizmu in proti prenapetemu nacionalizmu.

S tem, da je bil imenovan za ministrskega predsednika liberalni princ Fumimaro Konoe, dosedanjí predsednik gosposke zbornice, je končana doba popolne vojaške nadoblasti nad politiko.

Prebivalstvo je zelo veselo tega imenovanja in povsod, kjer se ljudje shajajo, je slišati zadovoljstvo nad tem, da

EDVARD IN WALLI STA SE POROČILA

Izvršeni ste bili civilna in cerkvena poroka. — Navzočih je bilo samo 50 oseb.

GRAD CANDE, Francija, 3. junija. — Vojvoda Windsorski, ki je bil 326 dni angleški kralj kot Edvard VIII., se je poročil z Mrs. Wallis Warfield, zaradi katere se je odpovedal največjemu prestolu na svetu ter odšel v izgnanstvu v Avstrijo.

Civilno poroko je opravil na gradu Candé župan in zdravnik bližnje vasi dr. Allen Mercier, cerkveno pa pastor R. Anderson Jardine, ki je nalašč zato prišel iz Anglije. Pri poroki je bilo navzočih kakih 50 oseb.

Po poročnih opravilih je bilo kratko ženitovanje, nakar sta se vojvoda in vojvodinja odpeljala na 700 let stari grad Wasesleomburg na Koroškem blizu jugoslovanske in italijanske meje.

Angleška vlada je bojkotirala poroko in niti ni dovolila, da bi se je bil vdeležil kak član kraljeve roduvine.

LONDON, Anglija, 3. junija. — Vihar nasprotstva je divjal po Angliji, ko se je vojvoda Windsorski poročil z Mrs. Wallis Warfield, zaradi katere je pustil prestol, družino in domovino.

Jezni pastori anglikanske cerkve so ostro obsojali pastora Jardine, ki je opravil cerkveno opravilo. Ravno tako pa so tudi ljudje po ulicah in nekateri časopisi obsojali duhovščino zaradi njenega sovražnega stališča.

Londonski škof, ki je predstojnik pastora Jardineja, je rekel, da je Jardine opravil cerkveno opravilo brez škofjskega dovoljenja. To pomeni, da anglikanska cerkev cerkvenega opravila ne bo priznala.

STALIŠČE NEMČIJE

Nemčija mora zopet pridobiti svoj ugled. — Dve uri je govoril pred nazijskimi voditelji.

BERLIN, Nemčija, 3. junija. — Medtem ko je Nemčija poslala v Sredozemsko morje štiri podmarnice, je imel kancler Hitler pred nazijskimi voditelji govor, v katerem je poudarjal, da ni potrebna samo oborožena sila, temveč močno vodstvo, da bo Nemčija zopet prišla do veljave in ugleda kot svetovna sila.

Hitler je govoril za zaprtimi vrati. Govoril je dve uri, podrobnosti njegovega govora pa niso bile objavljene.

Vladni krogi zatrjujejo, da smatra nemška vlada bombardiranje bojne ladje Deutschland kot zaključeno. Toda vladni krogi pravijo, da je vlada trdno odločena, da prepreči vsako ponovitev takega dogodka. Kot znano, so španski letalci bombardirali bojno ladjo Deutschland v pristanišču Ibi-za in je bilo pri tem ubitih 26 nemških mornarjev.

Nemške bojne ladje so bile prvotno poslane v Sredozemsko morje, da se vdeležijo mednarodne mornariške patrole. Ko pa je bila ladja Deutschland bombardirana, je Nemčija izstopila iz nevmeševalnega odbora, in more sedaj nastopiti po svoji volji. V povračilo za bombardiranje bojne ladje je pet nemških bojnih ladij bombardiralo Almerijo in jo skoro popolnoma razdejalo.

Kotikar je znano, se nahaja v Sredozemskem morju oklopna križarka Admiral Scheer, 6 torpedovk in neznano število pomožnih ladij. To brodogojstvo je dobilo povelje streljati na španske bojne ladje in aeroplane, ako bi okrožali mornarico. Submarini so bili poslani v Sredozemsko morje, da branijo druge bojne ladje pred napadi.

Na govor novega angleškega poslanika Neville Hendersona uradna Nemčija ni odgovorila. Poslanik je Nemčiji zagotovil, da ne more imeti boljše in zvestejše prijateljice, kot je Anglija, dokler bo pomagala vzdrževati mir v Evropi.

NAZNANILO

RADIO PROGRAM IZ ZAGREBA

Jutri, soboto, 5. junija od 5. pa do 5.30 popoldne bo po omrežju National Broadcasting Company (WJZ ali WEAF) mogoče slišati narodne pesmi iz Zagreba. Pevske zборе bo spremljal orkester. Poleg zborov bodo nastopili tudi solisti.

NJEGOV AEROPLAN JE V MEGLI TREŠČIL V GORO

HENDAYE, Francija, 3. junija. — Fašistični vrhovni poveljnik na severni fronti general Mola je bil ubit, ko je njegov aeroplan v gosti megli treščil ob goro blizu Briviesce, 24 milj severno od Burgosa, ko je bil na potu iz Vitorije v Valladolid.

Z njim so bili ubiti še štirje drugi: polkovnik Pozas, brat republikanskega generala Sebastiana Pozas, stotnik Chamorra, pilot, major Cheane in mehanik Barrado.

Z Molovo smrtjo je bil iz fašističnega vrhovnega poveljstva odstranjen mož, o katerem je rekel general Franco: "Mola je edini častnik, v katerega imam popolno zaupanje."

Priča te nesreče je bil samo nek pastir, ki je pasel svojo čredo na pobočju gore, ob katero se je aeroplan razbil. Pastir je naglo tekel v Briviesco po pomoč.

Vaščani in vojaki niso takoj vedeli, da je med ponesrečenimi kak visok častnik, dokler na nekem zelo razbitem truplu niso zagledali generalskega traka preko prsi.

Mola, ki je bil star 50 let in bil za generalom Francem prvi fašistični poveljnik, je prišel do svojega mesta, ko se je z aeroplanom ubil general Jose Sanjurjo v prvih dneh revolucije.

MADRID, Španija, 3. junija. — Na fronti pred Segovijo so republikanci poostriili svoj pritisk na obkoljeno vas La Granja in na Balzain. La Granja, ki leži onstran Guadarrama pogorja in je samo 6 milj od Segovije, je popolnoma odrezana od ostalega sveta.

General Jose Miaja, ki je obiskal predne črte na novi fronti, je ukazal, da La Granje ne smejo prej z naskokom zavzeti, dokler niso uničene fašistične postojanke strojnice. Branitelji La Granje pa se bodo morali v kratkem podati, ker ne morejo dobiti municije.

Prednje fašistične vrste pri Balzainu, 3 milje jugozapadno od La Granje, so vladne čete zavzele. Cilj te ofenzive je Segovia.

Fašistični aeroplani so ponovno bombardirali civilno letališče v Barajasu, 5 milj vzhodno od Madrida.

HENDAYE, Francija, 3. junija. — Fašisti so odbili nov baskiški napad pri Lemoni. Lemoni leži 8 milj jugovzhodno od Bilbao in na važnem križišču cest.

Sedaj imajo tudi Baski svojo vojno brodogojstvo. Z dovoljenjem republikanske vlade v Valenciji je baskiška vlada prevzela vse bojne ladje, ki se nahajajo v Biskajskem zalivu ter je na nje postavila baskiško posadko.

MADRID, Španija, 3. juni-

ja. — Fašistični poveljnik general Francisco Franco je iz Segovije poslal močno ojačeno v La Granjo, katero so republikanske čete obkolile.

Po prihodu od La Granje so fašisti takoj pričeli streljati s šrapneli. Utrdili so se na višini nad mestom ter se zabarikadirali v starem gradu, ki ima močno obzidje.

Ni znano, ako je moral fašistični poveljnik poslati v La Granjo ojačeno s fronte pred Bilbaom, toda zadnje tri dni na tej fronti ni bilo mnogo bejev.

Neko fašistično poročilo pravi, da so fašistični letalci na fronti pri La Granji v sredo izstrelili 15 vladnih aeroplanov.

VON NEURATH BO ŠEL NA BALKAN

Zagotoviti hoče prijateljstvo Bolgarske, Jugoslavije in Madžarske. Gospodarski odnosi ji z Jugoslavijo so zelo važni.

BERLIN, Nemčija, 3. junija. — Vnanji minister Konstantin von Neurath bo prihodnji teden potoval na Balkan v namen, da zagotovi za Nemčijo prijateljstvo Jugoslavije, Bolgarske in Madžarske.

"Berliner Tageblatt" pravi, da von Neurathovo potovanje nima samo namena jugovzhod pomiriti, temveč ga tudi zadovoljiti. List spominja na to, da bo Nemčija v velikem načrtu za gospodarsko povzdigo ministrskega predsednika Milana Stojadinovića dobila zelo važno vlogo.

Medtem ko so gospodarski odnosi z Jugoslavijo za Nemčijo velike važnosti, nekdanji zaveznici Nemčije Bolgarska in Madžarska zelo nevoljno gledate na veliko nemško prijateljstvo do Beograda in tudi to bo skušal von Neurath pregnati.

VELIKE ŽRTVE PRI POŽARU

CRISFIELD, Md., 3. junija. — Ko ste pogoreli dve rečni kočii blizu Crisfielda, je zgorelo 12 ljudi.

"Glas Naroda"

(A Corporation)
Owned and Published by
SLOVENIAN PUBLISHING COMPANY

Frank Sakse, Resident L. Benedik, Treas.

Place of business of the corporation and address of above officers:
216 West 18th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA"
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays

En celo leto volja na Ameriko in	Za New York na celo leto	\$7.00
Kanado	Za pol leta	\$3.50
En pol leta	Za inozemstvo na celo leto	\$7.00
En četrt leta	Za pol leta	\$3.50

Advertisement on Agreement

Doplat brez podpisov in osebnosti se ne priobčujejo. Denar naj se blagoviti pošilja po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov, prosimo, da se nam tudi prejeto bivališče namani, da hitreje najdemo naslovnika.

Subscription Yearly \$8.00

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvenredno nedeljo in praznike

"GLAS NARODA", 216 W. 18th Street, New York, N. Y.
Telephone: CHelsea 3-1242

NOVINARSKA RAZSTAVA V LJUBLJANI

Z ozirom na naš večerjšnji članek o našem čitateljem skušali podrobno našteti, kaj bi bilo primerno poslati na razstavo.

Prvi vse, karkoli je v zvezi s predhodniki slovenskega novinarstva v Ameriki in sicer:

Poročila o slovenskih izseljencih, njihovem delu, uspehih in zaslugah, zlasti pa o slovenskih kulturnih pionirjih med tujimi narodi; zlasti pa Baraga, Pire in drugi v Ameriki.

V tujem tisku - sploh, torej v knjigah, brošurah, časopisih in časnikih, letakih, slikah in spominskih podobah, nstnih sporočilih in pesmih. Kar so sami pisali in kar so drugi pisali ali poročali o njih.

Publikacije teh pionirjev v katerikoli jezikih (Baragove slovnice i. dr.)

Pisma ter pisana ali tiskana poročila slovenskih izseljencev o kulturnih pionirjih in o prvih slovenskih izseljencih sploh.

Slike, letaki, prigodne pesmi in članki, vabila in razni spominki iz časov pred slovenskim časopisjem. Prvi slovenski tisk sploh, če tudi so samo posamezni listi! Vizitnice, o-smrtnece itd.

Kako so prvi Slovenci prenašali vesti in novice. Misi-jonarji, iskaleci zlata, seli, Indijanci itd. Slike! Karta s skrajni-mi mejami in kraji, kam so Slovenci prišli. Peš, z vozovi ali sammi (vprege), železnica itd.

Medsebojne zveze in zveze z domovino.
Kateri časopisi in časniki so prihajali iz domovine. Če mogoče, številke "Novice", "Danice" ali drugih listov s stari-mi znamkami in žigi ali vsaj samo ovoj, naslovljen na katerega Slovenca v Ameriki ali drugih oddaljenih krajih.

Litografirana poročila, letaki, vabila, listi, časniki.
Rokopisi znanih izseljencev; če mogoče, poročila za tuje in slovenske liste ter publikacije sploh.

Ustna sporočila in anekdote ter pripovedke, ki so se širile. Slike kakih popotnih ljudskih novičarjev (vedežev) v krogu svojih poslušalcev.

Pesmi, ki so jih peli o čudovitih doživljajih Slovencev, o dobrih delih, pustolovščinah in zločinih.

Slike, ki ilustrirajo karkoli o Slovencih. Tudi končnice slovenskih panjev v tujini, božjopotne podobice, "odpustki" z verzji in drug podobnih drobiž.

Pisma izseljenecem iz domovine.
Slovenski dogodki v ameriških časnikih. Prvi sloven-ski koledarji s poročili.

Današnji plodovi dela slovenskih kulturnih pionirjev, n. pr. primeri literature in novinarstva v jeziku Očipoe Indi-jancev (Baragino delo); moderen ameriški sadovnjak, ki je zrastel iz Pirčevih cepičev, itd.

Slovenski časniki in časopisi. — 1. Originalna cela I. številka, ko je list pričel izhajati, čeprav tudi z drugim ime-nom ali v več jezikih. Če prve številke ni, vsaj nekoliko po-znejša številka. Fotografija prve številke, (če je prva števil-ka ohranjena samo v kaki biblioteki, da je ni mogoče dobiti na posodo). Če prva številka ali prvi letnik ni več ohranjen, vsaj zanesljivo točen in popoln prepis glave in programa li-sta, torej vabila na naročbo ter načela in smernice lista itd., in pa širina in višina strani v milimetrih.

2. Izpremembe imena in formata — originalne številke (kakor zgoraj). Datumi izprememb. Preselitve, njih datumi in prve številke v drugem kraju.

3. Številke s poročili o znamenitih dogodkih, posebne izdaje in slavnostne številke:

v novi domovini n. pr. delo in uspehi Slovencev in Ju-goslovanov, Baraga, Pire, itd. do najnovejših časov.

poročila o slovenskih izseljencih, njihovem delu ter za-slugah v tamošnjih publikacijah. Poročila o organizacijah, o izvolitvah, s slovenskimi glasovi izvoljenih Slovencev ali dru-gih Slovanov, o znamenitih obiskih iz domovine. Poslati je treba več številke zaradi prikazov posameznih rubrik in in-se-ratov, zlasti pa tudi za razstavo vsega slovenskega časopisja in z razstavo novinarstva izseljencev z raznih gledišč.

4. Ustanovitelj ali ustanovitelji lista.
5. Lastnik in lastniki lista.
6. Založnik itd.

(DALJE PRIHODNJIČ.)

Iz Slovenije.

VZROKI TRAGEDIJE V MENGŠU

Preden je na široko polje, ki leži med Mengšem, Kamnikom in Kranjem, 18. maja padel prvi mrak, je na samotni domači-zidarskega delavca Petra Zarnika, ležeči na prijazni rav-nini med cestama proti Kranju in Komendi, padlo nekaj stre-lov, ki so začrtali zadnje po-glavje o družinski tragediji, kakršne ta kot lope slovenske zemlje se ne pomni.

Med njivami in travniki od Mengša pa do Komende in Kamnika so na široko razseja-ne vase in posamični domovi, katerih prebivalci se v glavnem preživljajo od tega, kar jim da-je skopa, plitka zemlja. A sko-raj nobena hiša ne more izha-jati, ne da bi nekaj njenih o-trok poiskalo dela v bližnjih in daljnjih tovarnah od Kamnika do Ljubljane. Tako se na tem predelu stika dve družabni kulturi: tradicionalna, patriar-halna domačnost gorenjskega kmeta in način življenja, ka-kršnega je uveljavil mezdni sistem sodobne industrije. Na tej socialni osnovi se spočenja-jo tragedije, ki so v širši okoli-ci Ljubljane, zlasti v letih gospodarske krize, tako pogos-te.

Premajhne kmetije ne mo-rejo živeti brez dohodka, ki ga delavec prinašajo iz mesta in industrijskih središč. Ob mezd-i ki prihaja k hiši, pa se hkratu bijeta stari agrarni in moderni tovarniški svet. Odtod je vznika tudi katastrofa zidarskega delavca Petra Zarnika v To-polah pri Mengšu.

Pred dobrimi tremi leti se je Peter Zarnik, ki mu je bilo zdaj pravkar 27 let in ki je po rodu iz Suhadol pri Kamniku doma, poročil z dve leti mlajšo Štefko Dolarjevo, katere mati je imela skromno posestvece na Vrh-poljah. Takrat sta bila še oba zaposlena v tovarni Titan v Pe-rovem in izprva sta sama zase stanovala v Podgorju. Ko je Zarnik pozneje izgubil službo, je iskal prilike, da pride do kakšnega dela v Ljubljani in od takrat je bil največ zaposlen kot pomožni zidarski delavec pri Dukičevi tverdi. Mati Do-larjevo je takrat še imela svoj dom na Vrhpoljah, a mlada dva sta ves ta čas tiščala vanjo, naj bi prodala in naj bi kupila parcelo kje v okolici Mengša, da bi bila vsa družina bliže Ljubljane. Nerada se je mati vdala, prodala je posestvece svojemu bratu in je na polju pri Topolah kupila parcelo, na kateri so se odločili, da zgra-

dita dom. Mati Marija je dala parcelo prepisati na svoje ime, a ko so začeli zidati, so se do-menili, da bo polovica hiše last njene hčerke Štefke, polovica pa njenega sina Franceta. To-da že način, kako je hiša pola-goma rasla iz tal, je nudil do-volj nazorno sliko razlora, ki se je bil na tistem zasejal v dru-žini. Hišica je pritrjena in ob-sega v spodnjem delu dvoje skromnih enodružinskih stano-vanj; na vsaki strani majhna veža, kuhinja, večja skupna soba in kamnica. Denar za zi-davo je v glavnem prispevala mati Marija Dolarjeva, nekaj svojih prihrankov je vložil njen zet, za delo so najeli zi-darje le ob nedeljah sta poma-gala Peter in France. Zidati so začeli pred kakšnim letom in danes je hiša toliko dogra-jena, da je v Francetovem delu lahko družina za prvo silo že bivala, ona polovica, ki je pripadala Štefki, oziroma Pe-tru, pa je še zmerom v povsem surovem stanju.

Medtem, ko sta se Peter in Štefka izprva čisto dobro razu-mela, so polagoma prihajale zmerom večje zdražbe na dan. Podoba je, da drug o drugem nista imela najboljšega mnenja zakaj neprestano sta se sumni-čila, da drug drugega varata. Peter se z njeno družino ni mo-gel razumeti in zlasti sta si bi-la v navzkrižju s Francetom, ki je ne le prav čeden, temveč tudi izredno krepak fant in je njegova beseda pri hiši zmerom nekaj veljala. Oba sta bila za-poslena pri Dukiču, a medtem ko sta bila pri delu dobra to-variša, sta si bila doma pogosto krat v lasih. V zakonu sta se Petru rodili dve hčerki, 3-let-na Jožica in mala Štefka, ki je komaj v šestem mesecu.

Kljub temu, da je imel do-ma dva srčkana otročička, je Peter zmerom bolj hodil po svojih potih in je zmerom bolj zanemarjal družino. Oba s Francetom sta bila prav dobra delavca, in ko so mnogi njuni tovariši dolge mesece v letu o-stajali brez posla, sta onadva tudi čez zimo imela zmerom do-volj zaposlitve. Do te ponu-di sta z Dukičem delala na Su-saku a ko se je gradbena sezo-na odprla doma, sta se pred 14 dnevi vrnila v Ljubljano.

Štefka je očitala Petru, da je vse, kar je na Suaku zaslužil, sproti zapil, on pa ji je vračal, da ga je med tem varala z dru-gimi. Preprij je polagoma ra-sel in Peter se je nazadnje od-ločil, da ženo in otroke zapusti

in se preseli k svojemu bratu Tonetu v Suhadole. Teden pred binkoštnimi prazniki je prišel zvečer s svojim bratom vinjen domov, da uredi svoje zadeve z ženo in njeno rodbino in se iz-seli. Franceta takrat ni bilo v hiši in mati se je vsa prepla-sena zaklenila v kuhinjo pred njim. Peter pa je z bratom vlo-mil vrata in je že takrat grozil po stanovanju, da bo z vse-mi skupaj obračunal. Potem se je izselil in odnesel iz hiše tudi vse one kose pohištva, za katere sta obroke plačevala skupno z ženo.

Ves ta čas si je Peter hkratu prizadeval, da pridobi ženo za ločitev zakona. Ona se je temu predlogu upirala in mu grozila, če: "Bom se pri sodi-sču dosegla, da boš plačeval za otroke, če ne maraš z nami ži-veti in zanje skrbeti." Prav-te dni je bila na sreskem sodi-sču v Kamniku v tej zadevi. On sam pa je moral pred nekaj dnevi prejeti povabilo k zasl-išanju h kateremu bi moral pri-ti 25. maja. Z vsoto to afero v zvezi je se Peter že ves čas pri-pravljaj, da obračuna s tistimi, ki jim je pripisoval vso krivdo za svojo življenjsko nesrečo. Prodaj je kolo in kupil si re-volver, a nikomur se ni črhnil za kakšne reči se je odločil. Sredi dni je se na povratku z dela v Ljubljani oglašil na do-mu svoje žene in kmalu po nje-govem prihodu se je vnel usod-ni preprij. Žena mu je sporo-nila, da je bila čez dan na sod-niji.

"Ali misliš plačevati za otro-ke?" ga je vprašala. — "Nik-dar ne dobiš niti pare od me-ne," jo je zavračal mož. — "Ti le govori, kar hočeš," mu je odgovarjala žena. "Jaz pa bom že znala tako narediti, da ti bo-do odtegovali od mezde." — "Ni-čee mi ne bo ničesar odte-go-val. Grem že rajši spet na Sušak nazaj, ti me pa le išči s sodnijo."

Tako je beseda dala besedo, nazadnje pa se je žena razburi-la in zagrozila, da bo vse sku-paj prodala in šla kdovekam stran.

"Če pa to storiš, vam bo še vsem skupaj žal. Boste že vi-deli kaj se bo zgodilo." — Te-daj pa se je vmešal ženin brat France in vprašal: "No, kaj bi se pa moglo zgoditi?"

V odgovor je Peter brez be-sede potegnil iz žepa revolver in ga naperil na svaka. Isti hip je že počil strel in France je začutil v trebuhu žgočo bo-lečino. Dasi je fant izredno močan, je takoj uvidel, da na-sprotniku, oboroženemu z re-volverjem, ne bo kos in je pla-

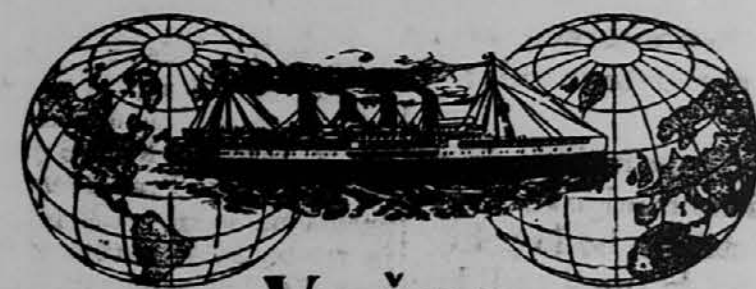
nil skozi okno iz hiše. Peter pa je ves divji še enkrat ustrel-il za njim in ga zadel v hrbet. Nevarno ranjen je France be-žal čez polje in ves iz sebe kli-cal na pomoč. Peter pa je po-divljan skočil v vežo in iz hiše. A ko je videl, da se je njegov svak okraj travnika zgrudil na tla, se je spet okrenil v hi-šo. Tašca je prihitela za njim in ga rotila za pet ran božjih naj se spametuje in naj da mir. Vsa zbegana je zrla revolver v njegovih rokah in ga spraš-ovala: "Ali imaš še kaj patro-nov v njem?" — "Ne," je zme-den odgovarjal, "saj jih nimam več."

V hipu je Peter spet pobesnel stopil je proti njej in dvakrat zapored ustrelil vanjo. Zadel jo je v prsi pod vratom. Zbe-gala je pred njim okrog hiše, a na drugem voglu se je zgrudi-la v mlaki krvi. Ves iz uma je Peter takrat še enkrat ogledal okrog hiše, a ko je videl uspeh svojega krvavega dejanja, si je na robu njive pred hišo še sam pognal kroglo v prsi. Zadel je prav v levo odvodnico pod vra-tom. Okraj travnikov in njiv pa je med tem krvavel nevar-no ranjeni France Dolar.

Ko je mati spoznala, da sta hči in zet po nekaj minutah iz-dihnila, je vzela posodico mle-ka in pohitela k svojemu sinu. Bil je pri zavesti. Dala mu je piti. Nato pa je pohitela v trg, da naprosi za telefonično ob-vestilo ljubljanskih reševalcev. Medtem ko se je Franceta Do-larju obrnilo zdravje v bolniš-niici toliko na bolje, da je nje-govo življenje izven nevarnos-ti, čakata njegova sestra in svak tihega slovesa od kraja, kjer nista mogla biti deležna sreče. Za njima pa je ostalo dvoje neboljlenih otročičev, ki sta sicer čula strele v hiši svo-je matere, a še danes ne vsta, kakšna katastrofa se je tudi nanju sprožila z njimi.

ITALIJA PRVAČI V POD-MORNICAH.

Mornariški izvedence "Daily Telegrapha" piše v zvezi z ve-stjo, da bo Italija zgradila 20 novih podmornic, da bo itali-janska mornarica štela potem 108 podmornic, to je dvakrat toliko kot jih ima Anglija. Francija ima ta čas 85, Japo-nska 4, Anglija 54, in Amerika 51 podmornic. Kako se Italija na morju oborožuje, je najbo-lje razvidno iz tega, da je od le-ta 1935 do danes zgradila 44 podmornic poleg 50 rušilcev in torpedovk.

Važno za potovanje.

Kdor je namenjen potovati v tuj kraj ali dobiti tega od-tam, je potrebno, da je posrednik v vseh stvarih. Vselej nalo-dajno skušajte Vam zamereno dati najboljša poiznanja in tudi vse potrebne predskrbeti, da je potovanje udobno in hitro. Zato za-razno obrnite na nas za vsa poiznanja.

Mi predskrbimo vse, bodisi pranje za povratno dovoljenje, potni liste, vize in sploh vse, kar je za potovanje potrebno v najhitrejšem času, in kar je glavno, za najmanjšo stroško.

Nedržavljeni naj ne odlašajo do zadnjega trenutka, ker predno se dobi iz Washingtona povratno dovoljenje. RE-ENTRY PERMIT, trpi najmanj en mesec.

Pišite torej takoj za brezplačna navodila in zagotavljanje Vam, da boste pozni in udobno potovali.

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(Travel Bureau)

216 West 18th Street
New York, N. Y.

Peter Zgaga

NAŠI LJUDJE

Iz Johnstownu sem krenil proti Pittsburghu, ki mi je znan že od lani. In kar sem že lani povedal, letos ponovim: — Pittsburgh je že vsaj zame dol-gočasno mesto, in če bi ne bi-lo Butler Streeta, bi se mu na mojih potovanjih izognil v ve-likem ovinku.

Butler Street je hrvatski in slovenski od 34. ceste pa prav-gori do 72., kjer je zadnja slo-venška postojanka — dom mo-jega prijatelja Franka Oblaka in njegove ljubeznive žene Jožefine.

Njegovi najbližji sosedje so Fabčevi in Kastelčevi. Pozdra-vili smo se kot stari prijatelji, v naglici obudili spomine in na-pravili načrte, kaj in kako.

— Moj dom je tvoj dom, — sta rekla Frank in Jožefina, — tam je postelja, ondi je shram-ba, tukaj je ključ od kleti.

Kaj hoče še več utrujen in zbe-gan popotnik?

Večina Butler Streeta se ir-zično pripravlja na novo ma-so, ki jo bo pel v nedeljo Rev. Golobčič, sicer je pa vse po sta-rem.

Naši ljudje delajo. Zaslužek sicer ni kdove kakšen, toda kruha ni treba nikomur stradi-ti in še par centov ostane, da se z njimi sem in tam zamaši kakšno luknjo, ki je zazijala v časih Hooverjeve prosperite-te.

Slovenski dom na 57. cesti je častljiva stavba, delo naših pionirjev, poleg doma je slovenska cerkev, kateri služi eden najbolj inteligentnih slo-venških duhovnikov — Rev. Math. Kebé. V bližini pa do-muje prijatelj Nace Podvas-nik, možak, ki mu leta niso vti-snila svojega znamenja.

Nace Podvasnik — ves Pitts-burgh ga pozna: možje, žene, fantje, dekleta in otroci. In kamorkoli pride, je z njim nje-gova zvesta spremljevalka — dobra volja.

Klun, Oblak in on so stebri Slovenskega doma. Na te ste-bre se lahko vsa tamkajšnja slovenska naselbina mirne ve-sti zanese.

Nace je bil one dni zelo za-poslen. Na južni strani mesta je kupil rojak Šprohar veliko gostilno; na južni strani pa ni razen rojaka Škubeta nobene-ga Slovenca. Začetni biznes med tuji ni šala, zato je pa Špro-har najel Naceta Podvasnika, ki zna, poleg slovenščine in angleščine, tudi poljsko, rusko, srbsko ter se za silo tudi z Nemeem in Italijanom pogo-vori. Po par tednih je postal "White Eagle" restavrant najživahnejše shajališče z a-stopnikov vseh narodnosti "South Sidea".

Lani me je Podvasnik spre-miljal po okoliških naselbinah, letos mi je za mojster Mežnar ponudil svojo pomoč.

Krojaški mojster Mežnar, i-lirsko-bistriški rojak, ki je v svojih vojaških letih krojil av-strijskim oficirjem uniforme ter zna obleko taklo ukrojiti, da je kakor ulita na človeku, je žrtvoval mi mnogo dragoc-nega časa, za kar sem mu na tem mestu iskreno zahvalim. Peljal me je na Cheswick in v Harwick, na Moon Run — in v Library ter me je nasposled tudi na Universal in na Cen-ter potegnil, kjer sem preživel naporne, toda navzlic temu le-pe čase.

Začasa mojega bivanja v Pittsburghu je divjala vroča debata med dvema strankama. Šlo je za važno vprašanje, ki je ostalo do danes nerešeno: Kaj je več — brigada ali divi-zija.

(DALJE)

DENARNE POŠILJATVE

Denarna nakazila izvršujemo točno in zaneslj-i-vo po dnevnem kurzu.

V JUGOSLAVIJO		V ITALIJO	
Za \$ 2.50	Din. 100	Za \$ 6.50	Lir 100
\$ 5.00	Din. 200	\$ 12.25	Lir 200
\$ 7.20	Din. 300	\$ 30.00	Lir 500
\$ 11.70	Din. 500	\$ 57.00	Lir 1000
\$ 23.00	Din. 1000	\$ 112.50	Lir 2000
\$ 45.00	Din. 2000	\$ 167.50	Lir 3000

KER SE CENE SEDAJ HITRO MENJAJO SO NAVEDENE CENE PODVŽENE SPREMENBI GORI ALI DOLI

Za izplačilo vseh zneskov kot zgoraj navedeno, bodisi v dinarjih ali v lirah dovoljuje se boljše pogoje.

IZPLAČILA V AMERIŠKIH DOLARJIH

Za vsako \$ 5.00	morajo poslati	\$ 5.75
\$ 10.00	"	\$ 10.50
\$ 15.00	"	\$ 15.25
\$ 20.00	"	\$ 20.00
\$ 25.00	"	\$ 24.75
\$ 30.00	"	\$ 29.50

Prejemnik dobi v starem kraju izplačilo v dolarjih.

NUJNA NAKAZILA, IZVRŠUJEMO PO CABLE LETTER ZA PRI-STOJNO SI.

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
"Glas Naroda"

216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.

KRATKA DNEVNA ZGODBA

FRANCO FERŽOU:

JUBILEJ PRI SV. DONATU

Bahaško razkoračena stoji fara sv. Donata v naših hribih. Po obdelanih gričih in pustih slemenih dremlejo poedine kmetije, trdno oprte na temne smrekove gozdove, ki dajejo v glavnem poleg živinoreje vse, kar potrebuje kmet za preživljanje.

Pred štiridesetimi leti je umrl stari nadasiljivi župnik — bog mu daj dobro! — in prišel je na to mesto iz bližnjega trga starejši kaplan Janez Krivostop. Novi župnik Janez Krivostop je imel takrat komaj trideset let; močan, rdeč, ves vnet za čast božjo in prižnica se je potresla, kadar je udaril s krepko pestjo po ograji, s plavim žametom pokriti, da so debeli prsti omahnil, kakor okrogli seski dobre bohinske mlekarice.

Farani sv. Donata niso nikoli bili veliki grešniki. Vsaj ne kaj posebnega. Kakšno pijančevanje, majhen pretep, premikanje mejnikov in ob takih prilikah običajno ne povsem pravično priseganje, sem ali tam malo sleparije pri konjski in kravji kupčiji, že udomačeni procent nezakonskih otrok letno, pa je velikonočno izpraševanje vesti pri kraju.

Novi župnik pa je takoj prvo nedeljo udaril ob prižnico, drugo grmel zoper brezversko dobo, ki prihaja, tretjo pa se je zaobljubil, da bo zatrl greh. Predvsem pijančevanje, godce in ples. Harmonike razbijte, če jih ne morete prodati, oštarije zaprite!

Gostilničarji so godrnjali, godei kleli. Kako bodo plačevali davke?

Toda odpora ni bilo. Malo se je vse potuhnilo in skrilo in mislilo: bo že kako!

Župnik Krivostop pa ni bil človek, ki bi bil kdaj ostal sredi pota.

Vojaske nabori so bili tisto pomlad, kakor vsako leto. Fantje so okrasili vozove, klobuke, vzeli s seboj godee, vriskali in peli, tudi oče župan so šli z njimi v trg, dva odbornika in vsi tisti očetje, ki bi radi zaradi svojih telesnih napak sinove oprestiti.

V trgu ves dan indijanski dirindaj. Ju-ju-hu! Taublih. Per meji duš!

Am pa si potrjen?

H konjem, per meji laudon duš!

Pa si res kerle, da mu ga ni para!

Proti večeru pa so spet zapregli, skolonirali na lojtrnice in hi proti domu!

Na začetku fare sv. Donata je lepa vasica Janče. Tu je prva kréma domače fare, prva postaja.

Ju-hu-hu! Liter vina na vsak voz!

I, saj greste menda malo lol!

Pozno je že, pozno — meni oče župan in ko vsi poskačejo v voza, se skobaca tudi sam in potem se oba občinska moža.

Nekateri iz višje ležečih vasi so prišli do sem svojem naproti; malo radovednosti, malo starih običajev. Poleg bratov in očetov tudi sestre.

Vino, harmonika, ples. Krčmar je prižgal malo svetilko, ki je umirala v prahu in dimu.

Ju-hu-hu! Taublih, per meji duš!

Godec je vtaknil še posebno pripravo iz pločevine, piščalki podobno, v usta, da je škrtalo in rezalo skozi ušesa, kakor dohtarske žage pri operacijah.

V temi so se odprla vrata. Vstopil je župnik; v desni drenov cepec, suh, z debelo grčo na koncu.

Nihče ga ni opazil, polka ima čudežno moč.

— Kaj? Ali vas jaz tako učim? Mreine nemarne, komu pa pridigujem nedeljo za nedeljo?

Harmonika, razpeta "na vsa pljuča" "zmet" v ustih, kakor podivjan klarinet, pritrdovanje ob tla in ju-hu-hu sem, ju-hu-hu tja. Župnika niso ne videli ne slišali.

Pa je zažvižgal cep nad glavami, babe so zavpile in Zidarjev Jernejček, tisti, ki je bil h konjem potrjen, se je opotekel, omahnil ob peči na klopi; iz ust se mu je vtila kri.

Takrat so bili ostri žandarji. Stražmešter, velik rjav dedec, z umetno podaljšanimi brki, dober in hud, pravi žandar, nož z rezilom na oboja kraja, je bil to stvar izvohal.

— Jezus in Marija! Župnika vendar ne boste vlačili po ječah? — je vzdihoval župan.

— Paragrafi so paragrafi!

Štirinajst dni kasneje je stal župnik Janez Krivostop pred sodnikom in je nedolžno povsaj glavo zdaj k levi, zdaj k desni rami.

Star dijurnist je vzel generalije, mlad sodnik je zapenjal talar in koketno popravljal barret; v avditoriju je bilo poleg običajnih trških postopačev tudi nekaj žensk. Razprava je bila "večja" tako po malem porotna.

— Ali se čutite krivega?

— Kako bom kriv, ko pa je moja dolžnost —

— Kaj je vaša dolžnost?

— Da preganjam greh, da rešujem duše večnega pogubljenja —

— Torej niste krivi, česar vas dolži ovadba?

— Sv. Janez Krstnik je dal glavo za svoje misijonsko prizadevanje.

— Bomo torej zaslišali priče.

Po običajnem opominu in po uku o krivem pričevanju in krivi prisegi, ki doni po naših sodiščih, kakor rožni venec za božji poti, pravi sodnik:

— No, in gostilničar, vi ste gotovo vse dobro in natanko videli, povejte vpričo živega boga, ali so udarili gospod župnik Jerneja Zidarja z drenovim cepom v vaši gostilni s tako silo po glavi, da se mu je skozi usta vtila kri?

— Kaj bom videl, kako bom videl — se je praskal krčmar in prestrašeno gledal na župnika — saj vedo gospod sodnik, kako je s krčmarjem, zdaj tu, zdaj tam; pa moram v klet, pa v kačo po klobase, pa pred hišo do voznikov, pa v kuhinjo naročat babnicam, saj vedo, pa na račune paziti v takem drenju in vpitju, ja, saj vedo, gospod sodnik —

— Ali ga je udaril, ali ne?

— Saj vedo gospod sodnik, krčmar ne more pa ne more vsega videti, medtem pa je bila že noč. Saj vedo, kakšne lampe imamo po deželi. In oči tudi niso več, kakor so bile. Kako pak, leta so tu —

— Če ne boste govorili čiste resnice, vas bom dal zapreti!

—sodnik je tulil, kakor da je obseden.

— Kakor je sveta božja volja — krčmar je s sladkim pogledom objemal župnika, — vse naj pride čez mene, kakor je

namenjeno; toda vedo, gospod sodnik, kar nisem videl, pa nisem videl.

Naslednja priča je bilo dekle, ki je v tistem času plesalo z Jernejcem Zidarjem.

— No, kako je bilo?

— Bog naj mi grehe odpusti, saj še plesati ne znam, pa me je ta nesrečna prilika zapeljala. Prav imajo gospod župnik, da so hudi na ples in gode, čisto prav, nikoli nič ne bom plesala.

— Povej, kako je bilo, ko so ga župnik udaril.

— To pa meni ni znano. Kar naenkrat je nehaj plesati. Misliha sem, da mu kaj čevljev nagaja, ko se je vsedel na klopi pri peči. Kar zavpijejo ljudje: Bežite, gospod župnik so prišli. Me punce pa skozi vrata v vežo, pa po vrtovih in bližnicah kar galop, pa domov, pa po kamrah.

Sodnik je obupaval.

— No, pa vi, gospod župan?

— Ja, gospod sodnik, saj vedo, namreč naš gospod župnik so hudi na ples. Tako so hudi nanj kakor sam sv. Janez Krstnik, ki je sladke korenince je

(Nadaljevanje na 4. strani)

ŽIVAHEN PROMET MED RUSIJO IN ŠPANIJO.

V zadnjih 11 dneh je 6 sovjetskih in 8 španskih ladij plulo skozi Dardanele v Sredozemsko morje. Vse te ladje so namenjene v španske vode. V istem času je odplulo v Črno morje 10 sovjetskih in 6 španskih ladij.

Žrtve divjaških napadalcev.

Tudi Ptuj se svojo lepo okolico je doživel krasne binkošne praznike. Prebivalstvo je bilo še močno pod vtisom divjaškega zločina v Murenticah in pričakovali so, da bo to skrajno žalostno dejanje vsaj za nekaj časa porazno vplivalo na podeželsko mladino in da bodo zaenkrat prenehali grdi zločini, ki jemljejo čast in ugled kraju. Toda na žalost se je kronika binkoštnih praznikov spet polnila z obsodbe vrednimi dogodki. Ptujška bolnišnica je sprejela šest ranjenec. Tako je bilo znova grozotno potrjeno, da alkohol jemlje pamet kmečkimi fantom, ki v pijanosti ne poznajo razlike, s kom imajo opravka in te gladko napadejo, če jim mimogrede prideš v oblast. Skrajni čas je, da se surovost odločno zatire. Kajti ne moremo trpeti, da bi naša lepa pokrajina venomer trpela na ugledu zaradi posameznih fantalinov, ki se gredo napiti zgolj z namenom, da bodo nato lahko uganjali svoja divjaštva.

271-letni kmečki fant Tomaž Strelec se je na binkoštni ponedeljek proti večeru peljal s kolesom iz Nove vasi proti Sv. Marku, namenjen dalje v Spuhljo. Na cesti ga je prestregel neki fant in ga začel takoj napadati. Strelec je presenečen in prestrašen skočil čez plot, toda napadalec ga je že udaril z nekim topim predmetom, da mu je zlomil levo nogo. Ne da bi se dalje brigal za žrtev, je napadalec nato urno pobegnil. Strelec je začel klicati na pomoč. Bil je kmalu nato preplezan z reševalnim avtom v ptujsko bolnišnico.

Že na binkoštno nedeljo je postal žrtev napada 20-letni hlapec Vinko Stolk iz Rogoznice. Zvečer se je z nekim tovarišem na kolesu peljal skozi Brstje. Na cesti je stala skupina kakih 15 fantov. Prestregli so oba kolesarja in takoj je nastal pretep. Neki surovež je udaril Stolnika po glavi s tako silo, da mu je počila lobanja. Vendar mu še upajo v bolnišnici rešiti življenje.

V Gruškovnjaku v Halozah

Knjigarna "Glas Naroda"

216 West 18th Street

New York, N. Y.

IGRE

ANTIGONE, Sofoklej, 60 strani 30
AZAZEL, trdo vez 1.25

BENEŠKI TRGOVEC. Igrokaz v 5. dejanju 50
Klasčne igre najslavnejšega dramatika, kar jih pozna svetovna literatura. Dela je prevedel v krasno slovensko besedilo najbolji pesnik Oton Zupančič.

CYRAN DE BERGERAC. Heroična komedija v petih dejanjih. Trdo vezano 1.70

ČRNE MASKE
Spisal Leonid Andrejev, 32 str. Cena 35
Globoka ruska drama je podana v tako lepem slovenskem prevodu.

EDA, drama v 4. dejanjih 60

GOSPA Z MORJA, 5. dejanj 75

KREUTZERJEVA SONATA
Spisal L. N. Tolstoj, 136 strani. Cena 60
S čudovitim mojstrstvom priklene Tolstoj v tem romanu bralca nase. Muzična doživljajmo prizor za prizorom, grozovitost za grozovitostjo do strašnega konca.

LJUDSKI ODER:
5. zv. Po 12 letih, 4. dejanje 60

MAGDA. Spisal Alojz Remec, 86 strani. Cena 45
Zaloga uboga dekleta v dvajsetih letih priložnosti. "To je bitka, globoka zgodba ženske, ki trpi, pada in odpušča in umira po krivdi moža."

MARTA, SEMENJ V RICHMONDU, 4. dej. 30
MOGOČNI PRSTAN, Milčinski, 52 strani 35
NAMISLJENI BOLNIK, Mollere, 80 str. 30
OB VOJSKI. Igrokaz v štirih slikah 30

OPOROKA LUKOVŠKEGA GRAJŠČAKA
47 strani. Cena 30
Ta veselolaga zgodba češkega pisatelja vrhlice je namenjena predvsem manjšim odrom.

PETROKOVE POSLEDNJE SANJE
Spisal Pavel Golja, 84 strani. Cena 40
Božična igra v štirih slikah, primerna za večje odre.

POTOPLJENI ZVON
Spisal Gerhart Hauptmann, 124 str. Cena 50
Dramatska bajka v petih dejanjih.

PEPELUH, narodna pravljica, 6. dejanj, 2 str. 35
REVIZOR, 5. dejanj, trdo vezano 75

R. U. R. Drama v 3. dejanjih z predigro, (Čapek). Vezano 45

ROKA V ROKO 30
MACBETH, Shakespeare. Trdo vezano. 151 str. Cena: mehko vezano 70 Vez. 90

OTHELO, Shakespeare. Mehko vezano 70
SEN KRESNE NOČI, Shakespeare. Mehko vezano. Cena 70

SKOPUH, Mollere, 5. dejanj, 112 str. 50
SPODOBNJI LJUDJE ("ŽIVETI")

Spisal F. Lipovec, 40 strani. Cena 30
To je ena izmed petih enodejansk, čilij dejanje se vrši pred svetovno vojno. Namen ki ga je imel pisatelj, nam odkriva na čelu knjige z besedami: — Ni strah, temveč zdravilo, kar ti dajem.

TESTAMENT
Spisal Ivan Rozman, 105 strani. Cena 35
Ljudska drama v štirih dejanjih. Vprizoritev je omogočena povsod, tudi na takih odrih, ki ne zmorejo za svoje predstave prevelikih stroškov.

TONČKOVE SANJE NA MIKLAJEV VEČER
Mladinska igra s petjem v 3. dejanjih 60

ZAPRAVLJIVEC, Mollere, 3. dejanja, 107 str. 50
ZGODOVINSKE ANEKDOTI. Cena 30
ZA KRIŽ IN SVOBODO. Igrokaz v 5. dejanju 35

ZBIRKA LJUDSKIH IGER.
3. snopč. Mila pod zemljo, Sv. Neza. Sanje 60
13. snopč. Vestalka, Smrt Marije Device, — Marjin otrok 30

14. snopč. Sv. Boštjan, Junačka deklica, — Materin blagoslov 30
15. snopč. Turki pred Dunajem, Fabjola in Neza 30

2. snopč. Sv. Just, Ljubezen Marijinega otroka 30

PESMI in POEZIJE

AKROPOLIS IN PIRAMIDE 30
BALADE IN ROMANCE, trdo vez 1.25

BOB ZA MLADI ŽOB, trdo vez 40
BOJE OBZORJE, (Gangl) 1.25

NARCIS (Gruden), broš. 50
NARODNA PESMARICA. Cena 50
POLETNO KLASJE. Cena 50

PRIMORSKE PESMI, (Gruden), vez. 35
SLUTNE (Albrecht), broš. 30
POBORSKE POTTI (Glaser), broširano 30

STO UGANKE (Oton Zupančič) 50
VLJOLICA. Pesmi za mladost 60
ZVONČKI. Zbirka pesni za slovensko mladino. Trdo vezano 30

ZLATOBOD. pravljice, trdo vez 60
ŽIVLJENJE
Spisal Janke Samiec, 100 strani. Cena 45

PESMI Z NOTAMI

MEŠANI IN MOŠKI ZBOR

Ameriška slovenska lira. (Holmar) 1.20
Orlovské himne. (Vodopivec) 1.20
Pomladanski odmevi, 11. zv. 45

SLOVENSKE AKORDI
22 mešanih in moških zborov, uglašeni Karl Adamič Cena 1.50

PLANINKE
Pesmi za sopran, alt, tenor in bas, uglašili J. Laharnar Cena 1.20

MOŠKI ZBOR
Gorski odmevi. (Laharnar) 2. zvezek 45
Trije moški zbori. (Pavčič) 40
Izdala Glasbena Matica

DVOGLASNO
Naši himni 50

MLADINI
Osem mladinskih pesni ob 100 letnici rojstva Fr. Levstika s klavirjem ali harmonijem. Uglašil Emil Adamič Cena 1.20

MEŠANI ZBORI
Trije mešani zbori. Izdala Glasbena Matica 45

RAZNE PESMI S SPREMLJEVANJEM:
Domovini. (Foerster) Izdala Glasbena Matica 40
Gorske cvetlice. (Laharnar) 45
Četvero in petero raznih glasov 45
V pepelnici noči. (Sattner)

Kantanta za soli, zbor in orkester. Izdala Glasbena Matica 75
Dve pesmi. (Prelovček). Za moški zbor in bariton solo 30

MALE PESMARICE
St. 1. Srbske narodne himne 15
St. 1a. Što tužiš, Srbine tužni 15
St. 11. Zvečer 15
St. 13. Podoknica 15
Slavček, zbirka šolskih pesmi. (Medved) 25
Lira. Srednješolska, 1. in 2. zvezek po 50

MEŠANI IN MOŠKI ZBORI. (Aiz) 40
3. zvezek. Psalm 118; Ti veselo poj; Na dan; Divna noč 40
6. zvezek. Opomin k veselju; Sveta noč; Stražniki; Hvalite Gospoda; Občutki; Geslo 40

CERKVENE PESMI
Domači glasovi. Cerkvene pesmi za mešan zbor 1. — Tantum Ergo (Premrl) 50
Mašne pesmi za mešan zbor (Sattner) 50
Pange Lingua Tantum Ergo Genitori (Foerster) 50
K svetemu Rešnjemu telesu (Foerster) 40
Sv. Nikolaj 60

10 EVHARISTIČNIH PESMI
Za mešani zbor Cena 1.20

MISSA in Honorem St. Josephi, Kyrie Cena 1.20
HVALITE GOSPODA
Pesmi v čast svetnikom, mešan zbor Cena 1.20

PRILožNOSTNE PESMI
za izvan cerkvene in društvene slavnosti, sestavil A. Grum. Mešani in moški zbori Cena 1.20

NOTE ZA CITRE
Kožljiski. Poduk v igranje na citrah, 4. zvezek 3.50
Buri pridejo, koračnica 20

NOTE ZA TAMBURICE
Slovenske narodne pesmi za tamburaški zbor in petje (Bajuk) 1.30
Bom šel na planince. Podpuri slov. narodnih pesmi (Bajuk) 1.20
Na Gorenjskem je letno 1.20

RAZGLEDNICE
Newyorške. Različne, ducat 40
Iz raznih slovenskih krajev, ducat 40
Narodna noša, ducat 40
POSAMEZNI KOMADI po 5 centov

Naročilom je priložiti denar, bodisi v gotovini, Money Order ali poštne znamke po 1 ali 2 centa. Če pošljete gotovino, reko-mandirajte pismo.

KNJIGE POŠILJAMO POSTNINE PROSTO
Naslovite na: —

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
216 WEST 18th STREET
NEW YORK, N. Y.

PROTEST PROTI POBIJANJU CIVILNEGA PREBIVALSTVA

Ogorčeni nad pokoljem 800 nedolžnih prebivalcev v Guernici na Španskem, je več tisoč ljudi, med njimi tudi mnogo Baskov, v narodnih nošah demonstriralo pred nemškimi konzulatom v New Yorku.

pa je bil na cesti napaden 42-letni Konrad Terbec. Vračal se je domov, ko ga je prestregel neki Kl. St. in ga z nožem sunil v trebuh. Poškodovanca so hitro prepeljali v bolnišnico kjer so ga operirali. Njegovo stanje je smrtno nevarno.

Enako je postal žrtev noža

20letni Janez Breznik, sin polsostnika iz Tmovaškega vrha pri Sv. Boltenku v Slov. goricah. V bližini domače hiše ga je neki fant napadel z nožem in ga večkrat sunil v hrbet.

Na cesti proti Vurbergu sta se na izkazala dva zločinska brata. Napadla sta Ambroža

Švarca, hlapca v zdravilišču na Vurbergu. Tako sta ga pretepla da je siromak nezavesten obležel na cesti. — Po cesti je prišel še 28-letni Vinko Jerman iz Selo. Zločinska brata, ki ju zdaj lovijo orožniki, sta se vrgla nanj in ga pretepla tako dolgo, da sta mu zlomila levice.

Uboga mala Veša

ROMAN IZ ŽIVLJENJA ZA "GLAS NARODA" PRIREDIL: I. M.

23

Trdno, trdno so se tetine besede zakopale v njeno srce: "Da, kakaj pa ti nisi bila!"

Z gospo Otilijo je bilo težko izhajati. V svoji neobvladani naravi se je po cele dneve vdajala žalovanju po izgubljenem otroku, nedostopna za tolažbo in prigovarjanje — nato so zopet prišli dnevi, ko se je je polotila želja po vživanju in je žalovanje smatrala za neznosno, vsled česar je zvedela morala trpeti cela hiša.

Dr. Vilko Gilman je zopet odpotoval in sicer za dalje časa; namerjaval je ostati dva meseca.

Pod danimi razmerami je bilo to edino prav; toda Otilija je občutila razočaranje.

Ko bi ga samo sem in tam kdaj videla, kdaj v pisarni ali zvečer pri večerji ali v gostilni pri kozarcu vina — toda tudi to ji je bilo odvzeto.

In tako ji življenje enakomerno poteka.

8. POGlavJE.

"Kaj pa tako iščeš, Otilija? Ali si kaj izgubila?"

Ludvik Aschenbach opazuje svojo ženo, ki v velikem razburjenju brska po šatulji za nakit ter odpira eno skatljico za drugo, jo zopet zapre in vrže v stran. "Čudno! Nerazumljivo!" murra pred se.

Ludvik je že v postelji s časopisom v roki, ko stoji Otilija v svilnati spalni obleki pred toaletno mizo.

"Kaj pa je, Otilija? Saj vendar nocoj ne potrebuješ več nakita! Pozno je že! Pojdi spat!"

Zopet mu ne odgovori naravnost, ko se vedno išče, govori pred se: "Saj vendar prav gotovo vem, da sem prstan še pred kratkim videla in tudi biserno verižico, pa nobenega ni."

"Ali pogrešaš kaj svojega nakita?"

Nekoliko pomisli, predno odgovori: "Da, Ludvik! Nerazumljivo mi je! Kajti predal omaro je vedno zaprt in ravno tako šatulja — pa vendar —"

"Kaj pa ti manjka?"

"Saj veš, da zaradi žalovanja sedaj ne nosim nakita — slučajno pa mi je malo prej prišlo na misel — odprla sem omarico za nakit, tedaj pa vidim, da manjka prstan s smaragdno, kakor tudi biserna verižica in Fridina koralna ogrlica —"

"Iz Dešinega nakita?"

"Da, pa še en moj prstan s safirom, ki si mi ga podaril za moj rojstni dan."

"Mogoče si vse kam založila."

"Najprej sem tudi sama mislila. Vse pa sem že trikrat štrikrat pregledala. Pa ničesar ne najdem! Natančno pa vem, da je bilo vse tukaj v moji omaro."

"Mogoče pa se motiš, Otilija!"

"Želim, da bi se! V tem slučaju pa žal ni tako, nakit je izginil!"

Njen vidni nemir se prime tudi njega.

"Mogoče si ga dala zlatarju?"

"Ne, ne saj ni bilo treba. In založila ga tudi nisem! Tukaj je skatljica za biserno verižico — toda brez verižice." Gospa Otilija kaže možu prazno usnjato skatljico.

"Skuzkinje" — v Ludvikovih besedah je kakor vprašanje, na katero tudi žena odgovori —

"— so poštene! Izključno! Poleg tega sem pa tudi vedno zaklepala. Tukaj stojim pred veliko zagonetko."

"Ki pa bo mogoče zadovoljivo rešena. Drugače bi bila cela stvar zelo neprijetna. Ravno Dešina biserna verižica ki je tako draga! Mogoče pa boš še vse našla — mogoče se motiš. Kajti tatvina v naši hiši je nemogoča!"

"Je nemogoča," ponovi gospa Otilija.

Toda navzlic skrbnemu iskanju prihodnje dni pogrešnega nakita ne more najti. Zelo nerada odgovarja gospa Otilija na moževa vprašanja. Z nekakim očitkom proti samemu sebi pripomni:

"Ko bi le verižico obdržal v svoji pisalni mizi! Dešin dragoceni spomin na njeno mater —"

"Jaz tudi ne morem nič zato," se zagovarja gospa Otilija, "upam na čudež, da bom zopet vse našla. Kajti mučen je občutek, da so tatovi v bližini —"

Božič je minil; skoro ga ni bilo opaziti; praznik veselja je potekel žalostno in brez sijaja. Največji dar za gospo Otilijo je bil, da ji je njen mož dovolil dva tedna v Kitzbuehelu, ker je dobila priložnost, da je prišla iz žalnega ozračja svoje hiše.

Toda nekega dne se je v njeno presenečenje naenkrat prikazal brat, eleganten, živahen! Komaj osem dni je bila v Kitzbuehelu.

Kaj vendar hoče? Na to vprašanje odgovori Horst smeje. "Isto kot ti! Da se rešim puščobe doma!"

"Toda denar —"

Tega vprašanja se sestra ni mogla zdržati; kajti prav nič je ni veselilo, da bi se morala zaradi njega prikrajevati.

Smeje in premišljeno jo pogleda.

"Predujem na moj pričetni roman."

"To povej komu drugemu, ne pa meni," ga zavrne nevoljno, "najbrže si dobil od Ludvika."

"Od mojega skopega gospoda svaka bi mogel najmanj pričakovati! Ne, ne! Mamine srebrne žlice sem zastavil."

Da to ni res, o tem je bila gospa Otilija popolnoma prepričana. Toda od kod ima denar? Njegovo premišljeno obnašanje jo nekoliko razburja. Ali si je kaj izposodil? Toda kdo bi mu posodil denar?

In da ima denar, je opazila. Celo lahkomišljeno ga je izdajal, ne da bi računal. Opazila je tudi, da se je njen lepi brat znal damam prikupiti. Letale so za njim, iskale njegovo družino in popoldne pri čajanki ter zvečer na plesu se je kazal velikega kavalirja. Bil je tudi najboljši plesalec, ki se je znal čudovito prilagoditi vsaki plesalki.

(Dalje prihodnj.)

Županova jama.

Naš dolenski, notranjski in primorski Kras ima na tisoče znanih jam in brezen. Mnoge med temi jamami so prav lepe in čude, da je Postojnska jama že pred svetovno vojno zaslovela po vsej Evropi. Tudi na našem državnem ozemlju je mnogo jam, ki globoko pod zemljo skrivajo krasote kraških tvorb, vendar nam manjka sredstev, da bi jih odprli tujskemu prometu. Edino župan Josip Perme iz Ponove vasi pri Grosupljem, se je potem, ko je pred 11 leti našel lepo kapniško jamo, odpravil ter začel jamo urejati tako, da je dostopna tudi turistom. Po desetih letih napornega dela mu je uspelo marsikaj in danes je vsa jama že lepo razsvetljena. Po rovi in dvoranah vodijo lepe poti, ne manjka ograj in številnih betoniranih stopnic. Kar je Postojnska jama v velikem, to je Županova jama pri Grosupljem v malem. Vsak, kdor si jo bo ogledal, pa bo moral priznati, da je Županova jama glede na dejstvo, da jo je odprla zasebna podjetnost in ljubezen do krasot kraškega sveta, v resnici veliko in življensko delo. Velikanske so bile žrtve, ki jih je vložil v to jamo zasebnik. Vse to pa nam je dalo jamo, na katero smo po pravici lahko ponosni, pa najsi je tudi ne — poznamo.

Za sedaj občinstvu dostopna in razsvetljena Županova jama je zveza dveh jam. Stara, že dolga stoletja znana ledenica, v katero so se vrli Dolenjci zatekali še za časa turških napadov, je zvezana z novo odkrito jamo. Celotna dolžina obeh jam znaša nekaj nad 300 metrov. V teh dvoranah in rovih more vsakdo spoznati bistvene oblike in značilnosti kraških jam. Ledenica sama je velika in dolga dvorana. Razločno se ob soju električnih svetilk vidijo mogočni zloženi kameniti skladi, ki v velikem oboku drže strop jame. Kakih 70 m je dolga pot po ledenici. Medtem ko se polagoma pne navzgor, prehaja v ozek umetni rov, ki je bil v zadnjih letih napravljen z razsvetljevanjem. Ta rov je dolg 34 m in preide nato v 50 m dolg rov, ki je le za 1 m poglubljen v skalo. Tu se začne

nja tako zvana "srebrna dvorana" ki je visoka le 1 in pol metra in zaraščena s pravim gozdom kapnikov. V luči električnih žarnic se bleste čudovite oblike snežno belih kapnikov, ki napravljajo vprav pravljieni vtis. Odtod preide dvorana v tako zvano "srednjo dvorano," ki je dolga 30 m in ima lep obokan strop. Ob stenah stoje lepe kapniške in si-gaste tvorbe. V to srednjo dvorano je bil še pred leti vhod s stropa. Ta dvorana je lepo zravnan in ima ozek kamin, skozi katerega sije dnevna luč. Ta rov je le nekaj metrov oddaljen od nekdanjega, sedaj zaprtega in opuščene vhoda in služi kot odlična ventilacija za vso jamo. Iz srednje dvorane naprej pa se vrste kapniške lepote kakor da bi bile na razstavi. Skozi ožji rov, ki je poln lepih kapnikov in zastopov privede pot v "glavno dvorano," ki je dolga 50 m, široka nad 20 m in visoka 10 do 15 m. Na tleh leže velikanski kamniti kvadri, ki so deloma zaliti z blestečo se sigo. Iz posiganih tal pa rastejo povsod, kamor seže oko, lepi in mogočni kapniki vseh barv. Kristalna belina lesketajočega se apnenca se preliva v rumeno in oranžno barvo tako, da oko ne ve, kje naj obstane. Mogočni dvorana je temeljito razsvetljena, tako da človek pregleda lahko lepoto jame do zadnjih kotičkov, čeprav mora ostati na določenih poti. Med kapniki vodi pot naprej v "malo dvorano," v kateri so zanimive sigaste ponve in veliki kapniki. Odtod zavija pot nazaj tako, da more obiskovalec v drugi smeri zopet občudovati kapniške gozdove, ki ob vsakem koraku spreminjajo svoje oblike.

Razumljivo je seveda, da so najlepši kapniki v jami dobili že svoja imena. Posebno značilni so spomenik neznanega junaka, županov kapnik, orgle, slap itd. Po oblikah so dobili imena posamezni kapniki, tako sree, racea zajček, roka, pastirec z jaslicami, zvon in zavesa. Jama je za vsakega, ki se ni videl kake v resnici lepe kapniške jame, prav radi svoje pestrosti in veličastnosti vredna obiska.

V letošnjem letu je pa uspešno županu Permetu, da je iz zadnje, tako zvane male dvorane, prodril po ozkem rovu še naprej v veliko do 180 m dolgo dvorano, ki ima v prvi polovici vprav ogromne kapnike. Skupina treh kapnikov, ki stoji v tej dvorani, prekaša po svoji lepoti, pestrosti in mogočnosti zdaleka vse druge tvorbe, ki jih ima Županova jama. V bližini teh kapnikov se vsipa iz stropa velik kapniški slap, ki je prav tako izredno lep. Ta del jame je za sedaj sicer še težko dostopen, po pravici pa smemo pričakovati, da bo tudi nov odkrit del jame prihodnje leto že odprt za turiste in razsvetljen.

Za sedaj je Županova jama pri Grosupljem edina naša kraška jama, ki je odprta izletniku. Tako poštvalnih županov pa čakajo še številne druge lepe jame, zlasti pa čudovita Križna jama pri Ložu, ki bi v svojih nad 3 km dolgih dvoranah in rovih, v katerih bi bilo najmanj 2 km treba preveslati na čolnih, prekosila pričakovanje najbolj razvijenega turista. Dokler pa nam je odprta samo Županova jama, je prav, da si jo vsi, ki se kakorkoli zanimamo za naravne lepote svoje domovine, ogledamo. In ne bo nam žal!

JUBILEJ PRI SV. DONATU

(Nadaljevanje z 3. strani.)

del v pušcavi. Ne puste ne plesa, ne muzike. In prav imajo. Vsi farani smo iz srea hvalježni. Ne vem, kaj nas je zapeljalo, da jih zadnjič nismo poslušali. Ti nesrečni nabori, fantje izgube glavo. Zdaj moramo pa še po sodnji hoditi, kakor grešniki. No, pa ni bilo nič hudega, par litrov vina, no in gospod so se malo razjezili. Samo za božjo čast seveda in za naš blagor!

— Gospod župan, zadnjič vas opominjam, vi niste navadna priča, vi ste takorekoč desna roka državne oblasti, vi ste prva glava v občini in morate govoriti čisto resnico, brez zamere na desno in levo!

Župan je pokajševal.

— Seveda resnico, samo resnico!

— No, ali ga je udaril z cepom ali ga ni?

— S cepom pravite, da ga je udaril, da so ga udarili?

— Tako stoji v ovadbi.

— Naj stoji kakor hoče, gospod sodnik! Toda udarili ga gospod župnik niso pa niso.

Če se že mora ta stvar tako imenovati; malo, rahlo so ga potrkjali po glavi. Prav je, kaj pa je plesal, če so pa gospod župnik hudi!

Zadovoljno se je oddahnil. Duše ni obremenil in župnik tudi ne more biti hud, če je kaj moza.

— Schreiben sie auf: malo potrkijal!

Zapisničkarjevo pero je praskalo po papirju.

Zaslišanih je bilo še več prič, nobena pa ni ničesar videla. Tudi Jernej Zidar, h konjem potrjen fant, ni nič videl, ne ve, kdo ga je udaril, bolelo pa je močno, tristo solne je videl, in trikrat so bila usta polna krvi.

Vendar tudi pozneje ni nikoli vprašal, kdo bi ga bil in za bolečine ne zahteva nič in za pot tudi ne, ker uvidi sam, da ni bilo prav, da je plesal, ker so gospod župnik na to stvar hudi.

Tako so se vzgajali farani sv. Donata pred štiridesetimi leti. Sodnik je vstal, župnik je dvignil glavo.

— V imenu Nj. Vel. presvitlega cesarja — ali ste razumeli gospod župnik, na 50 kron ste obsojeni in na povrnitev stroškov. Ali se boste pritožili?

Župniku je spet omahnila glava. Čez nekaj časa pa pravi: Nič se ne bom pritožil saj je tudi Janez Krstnik položil

NEKAJ SPLOŠNIH POJASNIL GLEDE POTOVANJA V STARI KRAJ

Iz pisma, ki jih dobimo od rojakov, opazimo, da so se precej v nejasnosti glede potovanja. Večina onih, ki se hočejo pridružiti temu ali onemu izletu, misli, da se morajo z isto grupo tudi vrniti. To ni pravilno. Izlete se pripravi samo za tja in sicer zato, da imajo rojaki priliko potovati skupno tja in imajo s tem več zabave. Za nazaj si pa vsak sam uredi, kdaj je zanj najbolj pripraven. Vsaka karta velja za dve leti, pa se več, če je potrebno. Torej ima vsak izletnik čeli dve leti časa za ostali v domovini. Dalje ni potrebno, da bi se vrnili z istim parnikom, ampak si sam izbere parnik, s katerim se hoče vrniti. Če je pa slučajno razlika v ceni, pa seveda dobi povrnjeno ali, obratno, doplača, če izbere parnik, na katerem stane vožnja več. Zahteva se samo, da izbere parnik od iste parobrodne družbe kot je bil parnik, s katerim je potoval tja.

Ameriški državljani dobe potne liste za dve leti, nedržavljan pa dobe potni list samo za eno leto, torej se morajo v tem času vrniti. Nedržavljan mora pa obenem imeti tudi povratno dovoljenje, ki se izda tudi samo za eno leto. Pa tudi ti potniki imajo več priliko, da si svoje potne liste podaljšajo in ravnotako povratno dovoljenje, če imajo za to zadošne vzroke.

Vsi oni, ki so namenjeni letos potovati v stari kraj, naj si takoj rezervirajo prostore, da ne bo prepozno. Za mesec junij in julij so že skoro vsi prostori oddani.

Na parnikih, ki so debelo tiskani, se vrše izleti v domovino pod vodstvom izkušenega spremljevalca.

KRETANJE PARNIKOV - SHIP NEWS

5. junija:	Vulcania v Trst	25. julija:	Washington v Havre
6. junija:	Queen Mary v Cherbourg	26. julija:	Queen Mary v Cherbourg
7. junija:	Queen Mary v Cherbourg	27. julija:	Ile de France v Havre
8. junija:	Bremen v Bremen	28. julija:	Conte di Savoia v Genoa
9. junija:	Champlain v Havre	29. avgusta:	Bremen v Bremen
10. junija:	Conte di Savoia v Genoa	30. avgusta:	Aquitania v Cherbourg
11. junija:	Manhattan v Havre	31. avgusta:	Normandie v Havre
12. junija:	Aquitania v Cherbourg	1. septembra:	De Grasse v Havre
13. junija:	Normandie v Havre	2. septembra:	Rex v Genoa
14. junija:	Europa v Bremen	3. septembra:	Rex v Genoa
15. junija:	Ile de France v Havre	4. septembra:	Europa v Bremen
16. junija:	BERENGARIA v CHERBOURG	5. septembra:	Queen Mary v Cherbourg
17. junija:	Saturnia v Trst	6. septembra:	Vulcania v Trst
18. junija:	Queen Mary v Cherbourg	7. septembra:	Champlain v Havre
19. junija:	Rex v Genoa	8. septembra:	Normandie v Havre
20. junija:	Bremen v Bremen	9. septembra:	Aquitania v Cherbourg
21. junija:	Lafayette v Havre	10. septembra:	Bremen v Bremen
22. junija:	NORMANDIE v HAVRE	11. septembra:	Paris v Havre
23. junija:	AQUITANIA v CHERBOURG	12. septembra:	Conte di Savoia v Genoa
24. junija:	Washington v Havre	13. septembra:	Berengaria v Cherbourg
25. junija:	Conte di Savoia v Genoa	14. septembra:	Roma v Genoa
26. junija:	Berengaria v Cherbourg	15. septembra:	Queen Mary v Cherbourg
27. junija:	Champlain v Havre	16. septembra:	Ile de France v Havre
28. junija:	Europa v Bremen	17. septembra:	Europa v Bremen
29. junija:	Queen Mary v Cherbourg	18. septembra:	Lafayette v Havre
30. junija:	Ile de France v Havre	19. septembra:	Saturnia v Trst
31. junija:	Vulcania v Trst		

Za vsa pojasnila glede potnih listov, cen in drugih podrobnosti se obrnite na

POTNIŠKI ODDELEK

"GLAS NARODA"

216 W. 18th St., New York

Posebno naj bíte oni, ki nameravajo potovati meseca junija ali julija, kajti za ta dva meseca so na vseh parnikih skoro že vse kabine oddane.

glavo, ko je tako terjal greh od njega

Priče so imele solzne oči.

Od tistih ljudi je živ samo še župnik Janez Krivostop.

Siv in po malem plešast. Farani žive, kakor so živeli njega dni. Samo greha ni več.

Ne godev, ne plesa, ne pijančevanja, ne nezakonskih otrok. Vse to opravijo v sosednjih farah, v trgu in dolj v dolini, koder vozi železnica. Gori na višavah pa vlada mir in red. Prejšnji teden so praznovali štiridesetletnico župnikovega prečistitega gospoda župnika in duhovnega svetnika Janeza Krivostopa.

Na semanji dan so tržani izpraševali domačine:

— Povejte no, kako pa je bilo: ali je res, da so sam škof prišli?

— Oh, res, res! Tako lepo je bilo, kakor v nebesih. Zastave, venci zmožnarji, in klenkanje, klenkanje...

— No, pa kaj še? so zijali vanje razgreti sejmari.

— Pa so prišli škof, pa so šli v cerkev, pa so jih slekli, pa so jih spet oblekli, pa so jih spet oblekli, pa so jih spet slekli...

— Nu, pa potem, le naprej, pa potem!

Matevžu je bilo vroče, vrtli je mastni širokokrajnik na glavi, kakor njegov oče pred štiri-

desetimi leti, toda govorica mu ni šla.

— Pa so jih spet slekli, pa so jih spet oblekli... ja, kakor v nebesih, pa klenkali smo in streljali, da nikoli takega...

— Pa, ali so kaj govorili?

— Oh, so, so... naš župnik namreč, so govorili in so dejali, kako je bilo pred štiridesetimi leti, kako so bili po nedolžnem obsojeni, kakor sv. Janez Krstnik, ki so dali rajši osekati glavo v pušcavi, kakor pa da bi plesali z neko grdo žensko, ki se še krščansko ni znala obleči in jih je hotela na vsak način pripraviti do polke in da naj kar taki ostanemo tudi še potem, ko bodo oni umrli...

In je pravil Matevž vse popoldne in dajal za vino. Nima vsaka fara takega jubileja.